— greieri şi păpădii

gânduri de la marginea lumii

6 aprilie, 2013

Al treilea ochi: niste fotografii

Scrie un comentariu

Nec sit terris ultima Thule!

În literatura românească de călătorie, Florentin Smarandache e un fel de doi într-unul: Juan Sebastian El Cano şi Antonio Pigafetta dimpreună; navigator cărturar, dar totodată un reporter al propriei umbre.

Este ce face Florentin Smarandache şi în ştiinţă, şi în alte abordări literar-artistice: îmbină şi împacă. Împerecherile pe care le propune sunt surprinzătoare, nu îndeajuns evaluate, exploatate şi preţuite.

De la jurnalul clasic de călătorie la fotojurnalul instantaneu, fratele de cruce al meridianelor și al paralelor a parcurs nu doar drumuri spaţiale, ci şi interioare. Nu e doar transcrierea lumii văzute – uneori în simplitatea ei cotidiană, alteori cu ochiul turistului americanizat sau al omului de ştiinţă prezent la conferinţe de tot mai mare anvergură –, ci şi transcrierea de sine, auto-transcrierea.

Nu au fost, fără îndoială, singurele daruri ale Ursitoarelor, dar Florentin Smarandache trebuie să se fi născut cu aparatul de fotografiat la gât şi creionul pe hârtie. Şi nu renunţă nici la ochiul terţ, nici la mâna a treia. Era inevitabil, în consecinţă, să ajungă la această nouă expresie literar-artistică: *fotoideile*.

Oarecum, acest *album din deşert* e un rebus de imagini. Gândurile asociate imaginilor au rolul de a conduce privitorul într-o intersecţie de drumuri multiple, spre destinaţii multiple, dar, paradoxist, posibil identice. Deşi autorul ne propune *fotografii îngândurate*, polii se pot uşor inversa, iar receptarea să atribuie intersecţiei în care a fost plasată semnificaţia de *gânduri fotografiate*.

Contează prea puţin dacă aforismul (gândul) emerge simultan cu suprinderea imaginii. Cum Florentin Smarandache gândeşte „cu creionul în mână", după propria-i mărturisire, nu ne-ar mira deloc să fotografieze în aceeaşi postură. De fapt, l-am cunoscut aşa: conduce scriind sau rezolvând cele mai complicate ecuaţii. E, tot timpul, simultan, în două luntre, căutând soluţia de a le aduce la mal, cu toată încărcătura lor concretă şi metaforică.

Ce e important în această nouă elaborare literar-artistică marca Florentin Smarandache este, până la urmă, câmpul de receptare: libertatea de a îmbina şi împăca imaginea şi gândul; libertatea de a ieşi din imagine şi a intra în propriul gând; libertatea de a scormoni în propriile experienţe, derivând dintr-un pixel.

Călătoria este pentru Florentin Smarandache un *pharmakon*: leac şi otravă deopotrivă. Şi îl serveşte ca atare. Cine are curiozitatea să-i deseneze călătoriile pe hartă, va descoperi că nu mai e mult până profesorul de matematici de la New Mexico University va putea exclama, cu vorbele lui Seneca: *nec sit terris ultima Thule!*

Prefaţă la albumul de fotografii și aforisme FOTOGRAFII ÎNGÂNDURATE.Oradea: Duran's, 2013

★Like

Be the first to like this.

Categorii

Al treilea ochi: niste fotografii
America mea
Cântece de pe urmă: versuri (ro)
Etnoestetică, etnografie, folclor
Miscellanea
Neamul românesc: personanţe
Note, comentarii, dialoguri
Notiţe pentru mine însumi
Scenarii (film)
Thanatamor: poetry (en)
Traista cu gânduri

Postările de pe urmă

Nec sit terris ultima Thule!
Cornel Popa, despre satul tradiţional: "Respectul, coeziunea sufletească şi ajutorul reciproc erau la ele acasă"
Încă o dată: sunt o lostriţă
Noam Chomsky şi Cornel Popa
Cum am câştigat un prieten și o grămadă de dușmani
Crişana tradiţională, I
O lostriţă
Reinventând democraţia: zâmbetul lui Claudiu
Crăciun la Antena 3

Pagini

Alter ego
Octavian Blaga

Parteneriate

AdSumus
Poetry and more
Valea Iadului
Zodii în cumpănă

Publicaţii

Broadsided
Curentul
Dacologica
Dacoromanica
DC News
Eurozine
Foaia românească

Florentin Smarandache

← **Previous post**

Literatura şi arta
Polirom
Prometheus
Studii etnoistorice
The Paris Review
Timpul (Chişinău)

Referinţe

America mea
Amintiri din prezent
Balada lui Ion
Conferinţă
Greieri şi păpădii
Traduceri

Resurse

Armata Zapatistă
Bibliotheca Augustana
De proverbio
Enciclopedia României
Folklore Society
Geografia prin Ptolemeu
Texte latine medievale
Viaţa şi moartea în satul românesc

Scriitori

Adrian Suciu
Artur Silvestri
Cezar Ivănescu
Corneliu Florea
Elizabeth Bradfield
Ella Veres
Eugene N. Borza
Florentin Smarandache
Grigore Vieru
Ion Coja
Ion Murgeanu
Nicolae Dabija
Petru Popescu
Savatie Baştovoi
Theodor Damian
Şerban C. Andronescu

Vecinătăţi

A w oman rebels
Cella
Cristian Bogdan Hotnoga
Cristian Grigorasi
Dac mandru
Dan Oprea
Dan Suciu
Dinu Balan
Fratele Alexandru
Gazeta de perete
Goblilian
Horia Blidaru
Julien Frisch
Life Statement
Lucian Tion
Marian Bătăiosu
Matemagicienii
Neamul Românesc / Romanian Nation
Nori cu flori
Odaia de sus
Oina
pe româneşte
Quadratus
Ramania
Românism
Scurtul

Transdisciplinaritatea
Un cetăţean
Varanus
Victor Roncea
Ştrumfii

Verde

Casa de Barro
Chelsea Green
Cob builders handbook
Cob Cottage Company
Cob Projects
Day Creek
Dow nshifting
Dream projects
Earthw ood Building School
Ecotherapy
Green Postcards
Lammas
Low impact initiative
Low impact living
Mother Earth New s
Simon Dale
Vetsch Architektur

Fundamente

"Ultima mea voinţă Unicul dor al vieţii mele e să-mi văd Naţiunea mea fericită, pentru care după puteri am şi lucrat până acuma, durere fără mult succes, ba tocma acuma cu întristare văd, că speranţele mele şi jertfa adusă se prefac în nimica. Nu ştiu câte zile mai pot avea ; un fel de presimţire îmi pare că mi-ar spune, că viitorul este nesigur. Voiesc dar şi hotărât dispun, ca după moartea mea, toată averea mea mişcătoare şi nemişcătoare să treacă în folosul naţiunii, pentru ajutor la înfiinţarea unei academii de drepturi; tare crezând, că luptătorii cu arma legii vor putea scoate drepturile naţiunii mele. Câmpeni 20 decembrie 1850" Avram Iancu

Ce a placut mai mult

Descântaţi, feciori, din gură (strigături de joc şi de nuntă de pe Valea Iadului)
Frunză verde-a dorului (versuri lirice: trăgănate, hore, cântece)
Unde se află mortmântul lui Ahile Peleianul?
Nec sit terris ultima Thule!
Octavian Blaga
Cuvinte din bucătăria ţăranului din Remeţi (Bihor)
Crişana tradiţională, I
Pe drumuţul d'alungat (cântece de moarte de pe Valea Iadului)
Cum am câștigat un prieten și o grămadă de dușmani
Dezvoltări lexicale particulare în graiul crişan din Remeţi

Unde s-a fugit de aici

ion-murgeanu.gnomes.ro/p1…
enciclopediaromaniei.ro

Chei

al cincilea anotimp americani Basarabia Bucovina cascadă catalană

colinzi Corneliu Zelea Codreanu Cornel Popa Crişana Crişana plus Crăciun dor de ducă Florin Ardelean folclor fotografie fumat Gazeta de Vest Grigore Vieru iarna identitate Ion Raţiu istoria presei leneş Maramureş Marius Pachiţariu neam Noua Gazetă de Vest poetry poezie prietenie Remeţi scris Spermezeu Ucraina Valea Iadului Valencia valenciană vamă versuri Viorel Horj Şerban C. Andronescu ţigară ţăran ţărani

Căutare

Blog Stats

123,431 hits

Nu ni se potriveşte nici un model extern de civilizaţie: nici cel sovietic, nici cel american, nici cel nipon sau german. Ar fi trebuit să fim lăsaţi să creştem organic, dinlăuntrul nostru. Cred că schema de bază, arhetipal-seminală, a fiinţei noastre se găsea undeva în duhul vechiului sat valah: care sat, murind cu zile, ne-a lăsat de izbelişte, la mijloc de drum, între preistorie şi electronică. Nu avem un pattern, creştem şi descreştem aiurea, după legi haotice, stejari în ghivece, lupi în seminare marxiste, ingineri căutând petrol şi oţel şi negăsind decât cimitire de folclor şi limbă. Ion D. Sîrbu, "Jurnalul unui jurnalist fără jurnal"

function googleTranslateElementInit() { new google.translate.TranslateElement({pageLangua 'ro'}, 'google_translate_element'); }

Lasă un răspuns

Introdu comentariul tău aici...